

1953. 10. januar. — Stortingets oppløsning.

Mottatt av den dertil oppnevnte deputasjon innfant Hans Majestet Kongen og Hans Kongelige Høyhet Kronprinsen seg den 10. januar kl. 13 i Stortinget, ledsaget av den norske regjerings medlemmer og flere autoriteter.

Hans Majestet Kongen uttalte:

Hr. President! Folkets representanter!

Da Stortinget har tilkjennegitt at det har tilendebrakt sine forhandlinger, erklærer jeg herved overensstemmende med Grunnlovens § 80 det 96de ordentlige Stortings forhandlinger for avsluttet.

Deretter uttalte **presidenten** (Natvig Pedersen):

Herre Konge! Norges Kronprins!

Det 96. ordentlige Storting, som i dag har avsluttet sine forhandlinger, har sittet sammen i 33 uker. Det har i denne tid behandlet 850 saker og 282 spørsmål og interpellasjoner. Stortinget avbrøt sine forhandlinger 13. desember i fjor etter å ha vedtatt viktige endringer i Grunnlovens bestemmelser om valgordningen. Det er da hensynet til en rimelig frist for representanter og privatpersoner til å sende inn grunnlovsforslag som har gjort det nødvendig å utsette oppløsningen av Stortinget til i dag.

Av de mange store og til dels betydningsfulle saker som dette storting har hatt til behandling, er det særlig to som ventelig vil komme til å sette dype merker etter seg. Den

ene er Stortingets vedtak om ny valgordning, som alt er nevnt, den andre er Stortingets enstemmige tilslutning til Regjeringens forslag om opprettelse av et fond til teknisk og økonomisk hjelp for underutviklede land. Dette vedtaket viser at Stortinget ikke har veket tilbake for å ta opp et av de største og vanskeligste problemer i vår tid, og at Stortinget har den oppfatning at nøden i de underutviklede land i dag er et spørsmål som gjelder oss alle, og som bør søkes avhjulpet i fredelig samarbeid ved solidarisk hjelpetjeneste mellom folkene. De nødvendige organer for Norges hjelpevirksomhet i India er nå etablert, slik at dette arbeidet kan ta til alt ved begynnelsen av dette år.

Idet Stortinget nå har avsluttet sine forhandlinger, vil vi alle samle oss i det gamle ønske:

Gud bevare Kongen og fedrelandet!

Dette ønske istemte Stortingets øvrige medlemmer.

Hans Majestet Kongen med følge forlot deretter stortingssalen, ledsaget av den deputasjon som hadde fungert ved mottagelsen.

Stortingets forhandlingsprotokoll ble deretter undertegnet av de tilstedeværende representanter.